

Teresa Berezowska

Teresa (z d. Wojciechowska) Berezowska - działaczka harcerska i polonijna, obecna prezes Kongresu Polonii Kanadyjskiej.

Teresa Berezowska urodziła się w Edynburgu w Szkocji. Jest córką Romualda, byłego oficera 1-szej Polskiej Dywizji Pancerniej i Haliny, która przeżyła wywózkę na Syberię razem z synem Bohdanem i swoją matką.

Rodzina zdecydowała nie wracać po wojnie do Polski i wyemigrowała do Kanady.

Teresa ukończyła studia nauczycielskie i przez 30 lat uczyła w szkołach podstawowych w Toronto – głównie w klasach VII i VIII.

Zacząła działać aktywnie w środowisku polonijnym w Związku Harcerstwa Polskiego w Kanadzie, przechodząc przez wszystkie stopnie od zucha do instruktorki. W tym czasie pomagała w organizacji wielu obozów, kursów dla liderów i międzynarodowych zlotów harcerskich.

Pełniła różne funkcje wyższego szczebla – m.in. była Przewodniczącą Zarządu Okregu Związku Harcerstwa Polskiego w Kanadzie przez 6 lat.

Nabyte umiejętności organizacyjne w ZHP wykorzystywała do organizacji imprez dla innych organizacji, m.in. Bali Debiutanckich przy Stowarzyszeniu Inżynierów Polskich w Kanadzie.

Pełniąc funkcję Przewodniczącej Zarządu Okregu Związku Harcerstwa Polskiego w Kanadzie była automatycznie członkiem Rady Kongresu Polonii Kanadyjskiej jako przedstawiciel ZHP, gdzie była wybrana przez dwie kadencje na funkcję Wice Przewodniczącej Rady Kongresu Polonii Kanadyjskiej. Do Zarządu Głównego KPK była wybrana podczas prezesury Pana Władysława Lizonia jako Sekretarka Protokolarna przez 2 lata i później objęła funkcję jako Wice Prezes d/s spraw kanadyjskich w KPK.

W październiku 2010 r. została wybrana Prezesem Zarządu Głównego KPK na Walnym Zjeździe w Montrealu. Została wybrana ponownie Prezesem KPK w październiku 2012 na Walnym Zjeździe w Edmonton i jeszcze raz na zjeździe w Thunder Bay w 2014 r., oboma razy przez aklamację.

Zasiada w zarządzie Tribute to Liberty, organizacji powstałej w celu wybudowania w Ottawie pomnika Ofiar Komunizmu, pracowała w komitecie założycielskim Canada-Poland Youth Internship Society gdzie dalej zasiada w Zarządzie, jest członkiem Central and Eastern European Council i Canadian Ethnocultural Council. Teresa uważa, że Polonia powinna nawiązywać kontakty z innymi grupami etnicznymi, aby się od nich uczyć i aby mieć wspólny, silny głos w sprawach multikulturalnych.

Miała zaszczyt znaleźć się wśród pierwszych 60 osób udekorowanych medalem Queen's Diamond Jubilee w Rideau Hall w Ottawie w lutym 2012 roku.

Jej motywacja do pracy na rzecz Polonii bierze się z dumy bycia Kanadyjką polskiego pochodzenia. Uważa, że skoro Kanada, poprzez politykę multikulturalizmu, popiera podtrzymywanie naszego dziedzictwa kulturowego, tradycji, wiary i języka, to powinniśmy to wykorzystywać.

Multikulturalizm wyróżnia Kanadę na tle innych krajów i pozwala nam czuć się dumni z tego kim jesteśmy i co osiągnęliśmy. Dla Teresy, „racją stanu” Polonii powinno być pokazywanie wkładu Kanadyjczyków polskiego pochodzenia w rozwój Kanady.

Każda fala imigracji z Polski wniosła coś nowego do kanadyjskiej mozaiki. Kaszubi, którzy byli pierwszą dużą grupą imigrantów i osiedlili się w dolinie Ottawy przyczynili się do rozwoju przemysłu drzewnego w tym rejonie, farmerzy którzy otworzyli Kanadę na zachód osiedlając się w Manitobie, Saskatchewan i Albercie, żołnierze i oficerowie, którzy po II Wojnie Światowej przyjechali jako inżynierowie, lekarze, wykwalifikowani rzemieślnicy i późniejsza liczna imigracja Solidarnościowa, która odnowiła życie kulturalne i język Polonii także dostarczając Kanadzie dobrze wykształconych, profesjonalnych pracowników.

Teresa ma nadzieję, że w 2017 r., kiedy Kanada będzie obchodzić 150 lat Konfederacji, Polonia będzie mogła pokazać całej Kanadzie i przyszłym pokoleniom polonijnym swój wkład w rozwój Kanady na przestrzeni półtora wieku. W tym celu zawiązała komitet, który ma na celu zbieranie materiałów i informacji o Polonii i jej roli w historii Kanady.

Ma też nadzieję, że Polonia nauczy się wspierać finansowo swoje organizacje takie jak i Kongres, aby mogły funkcjonować na poziomie, który udało się osiągnąć innym grupom etnicznym.

Poza swoją działalnością na rzecz Polonii Teresa była Przewodniczącą Komitetu Rodzicielskiego w szkole do której chodziły jej dzieci, prezesem sekcji żeńskiej w swoim klubie curlingu oraz wolontariuszką w kilku organizacjach charytatywnych.

Swoją wolny czas lubi spędzać uprawiając curling w zimie i odwiedzając swoją bliższą i dalszą rodzinę w Australii, Szwajcarii, Stanach Zjednoczonych, Meksyku, w zachodniej Kanadzie i w Polsce.

Teresa jest żoną Zbigniewa, również działacza Związku Harcerstwa Polskiego w Kanadzie, a także skarbnika Kanadyjsko Polskiego Funduszu Wieczystego Millennium.

Mają dwoje dorosłych dzieci i czterech wnuków.